

# VÄRLDEN OCH VI

Tidskrift om FN, demokrati och federalism

FN är en organisation främst för de små och svaga nationerna men är i stor utsträckning i händerna på de stora och starka. Man kan hoppas mycket av denna globala organisation med sina 191 medlemsländer, men FN är också behäftat med stora svagheter. Att generalsekreteraren Kofi Annan tagit initiativ till ett omfattande reformprogram är behövligt och välkommet. Många viktiga förbättringar föreslås men en del grundläggande svagheter, främst i fråga om Säkerhetsrådets vetoregler, kommer att kvarstå även om alla förbättringsförslag kommer till stånd.

I både demokratier och diktaturer hålls det numera val. Val, mer eller mindre demokratiska, har hållits på många håll i världen under senare tid. Vi tittar i det här numret på ett par av dessa.



Många internationella möten gällande olika problemområden ordnas i FN: s regi. Bilden från toppkonferensen om *Uthållig Utveckling* 2002.

Den kom i kölvattnet av Millenniumdeklarationen. Förverkligandet av dennas mål ligger fortfarande långt borta, men "även den längsta resa börjar med första steget".

## **Innehåll:**

	<b>sid</b>
Ett reformprogram för FN	<b>2</b>
Fyra val, mer eller mindre fria	<b>4</b>
Aktuellt om ICC	<b>6</b>
Vilka döda är tillräckligt intressanta?	<b>7</b>
Ny webbadress för SVF	<b>8</b>



Nummer 1

Årgång 57

2005

ISSN 0346-4881

## Ett reformprogram för FN

av Jan Bellander

**Kofi Annan har lagt fram ett omfattande program, "In Larger Freedom", för att förbättra FN. Några av förslagen beskrivs och kommenteras.**

Under 2004 tillsatte FN:s generalsekreterare Kofi Annan en panel ledd av Thailands f.d. premiärminister Anand Panyarachun. Panelens uppgift var att utreda "hot, utmaningar och förändringar" och hur FN skulle kunna reformeras för att möta situationen i världen av idag. Panyarachun-panelen lämnade den 2 december 2004 sitt förslag till FN-reformer till Kofi Annan.

Baserat på panelens förslag framlade Kofi Annan 21 mars i år ett omfattande reformprogram för FN, kallat "In Larger Freedom". I det programmet ingår bl.a. en utvidgning av *Säkerhetsrådet*, ett fördrag för att bekämpa *Terrorism*, åtgärder för att stärka den *Fredsbevarande* verksamheten och bekämpa den globala *Fattigdomen*, och en nyordning av Kommissionen för *Mänskliga Rättigheter*.

### SÄKERHETSRADET

**Säkerhetsrådet**, med ansvar för global fred och säkerhet, är FN:s högsta myndighet. Här är andra världskrigets segerherrar – Storbritannien, Frankrike, Sovjetunionen USA och Kina – permanenta medlemmar med vetorätt. Dessutom finns i säkerhetsrådet ytterligare tio medlemmar som väljs för en tvåårsperiod, alltså totalt 15 medlemmar.

När FN skapades bestod det av bara 58 medlemsländer. Nu är dom gamla kolonierna självständiga och FN har 191 medlemmar. Rösträtten i Säkerhetsrådet har därför blivit högst odemokratisk och borde revideras bl.a. med hänsyn till de fattigare länderna.

Två förslag, A och B, har framlagts.

Förslag A: utöver de nuvarande **fem** permanenta platserna **sex** nya permanenta platser (utan veto-rätt!), varav två från vardera Afrika och Asien/Oceanien, samt vardera en från Nord/Sydamerika och Europa. Dessutom sammanlagt **tretton** (i st.f. som nu tio) platser valda på två

år. Det totala antalet medlemmar i Säkerhetsrådet skulle då bli 24.

Förslag B: utöver dom **fem** permanenta platserna **åtta** "halvpermanenta" platser som väljs på fyra år med möjlighet till omval - två platser från vardera av dom ovanstående fyra regionerna. Dessutom **elva** medlemmar som väljs på en tvåårsperiod – fyra från Afrika, tre från Asien/Oceanien, tre från Nord/Sydamerika och en från Europa. Antalet medlemmar i Säkerhetsrådet skulle även då bli 24.

Man kan förstås säga att bägge dessa förslag utgör en förbättring genom att röstetalen i Säkerhetsrådet bättre än nu skulle avspegla medlemsländerna och hur de är fördelade på världens huvudregioner. Men Säkerhetsrådets stora svaghet ur demokratisk synpunkt är **vetorätten**, som dock inte föreslås bli ändrad. Bara möjligheten att hota med veto snedvrider beslutsprocessen i Säkerhetsrådet, och tillåter de fem permanenta medlemmarna att fritt agera i eget intresse istället för i världens intresse. Och mycket riktigt är Säkerhetsrådets agerande och brist på agerande en av huvudanledningarna till den bristande respekt för FN som man ofta stöter på. Men att röra vid vetorätten skulle säkert resultera i ett veto! Ett slags "moment 22".

### TERRORISM

Bekämpande av **terrorism** börjar bli allt viktigare, både för civilbefolkning och för statsledningar. Ett problem är att man inte kan komma överens om en definition på terrorism. I t.ex. statuterna för den Internationella Brottmålsdomstolen ICC ingår inte terrorism som ett brott som kan beivras inför den domstolen.

Om terrorism sägs [84]: "Vi måste agera så, att katastrofal terrorism aldrig blir verklighet. Det kommer att kräva en ny global strategi, som börjar med att [FN:s] medlemsstater enas om en definition av terrorism och inkluderar denna i en omfattande konvention. Det kommer också att krä-

va att alla stater skriver på, ratificerar, förverkligar och rättar sig efter omfattande konventioner mot organiserad brottslighet och korruption. Och det kommer att kräva av dem en beslutsamhet att agera för att förhindra att kärnvapen liksom kemiska och biologiska vapen kommer i händerna på terroristgrupper.”

I sammanhanget kan nämnas att ordet ”statsterro- rism” (ett ’inneord’ som ibland används för att beskriva anfall av England, USA och Ryssland) inte förekommer i förslagen, med all rätt får man väl säga. Det kan bli knepigt nog att enas om vad som menas med ”terrorism”.

### **FREDSBEVARANDE VERKSAMHET**

Kofi Annan vädjar till medlemsstaterna [112] att se till att FN: s fredsbevarande styrkor är tillräckligt stora, och att en ”strategisk reserv” av dessa kan sättas in snabbt. Han menar också att de militära styrkor som nu planeras både av Europas EU och av Afrikas AU kommer att utgöra en betydelsefull del av de samlade tillgångarna för FN: s fredsbevarande insatser.

Annan säger vidare [113] att eftersom respekt för lag är fundamental för varaktig fred är det väsentligt att FN-styrkorna själva respekterar lagen, och speciellt med hänsyn till rättigheterna hos dem som de kommit för att hjälpa. Så har inte alltid varit fallet och Annan är speciellt upprörd över de fall av sexuellt utnyttjande som förekommit. FN har en policy av nolltolerans i sådana fall och Annan vädjade till medlemsstaterna att agera på motsvarande sätt när det gäller nationella kontingenter.

Annan påminner också om [114] att FN misslyckats fruktansvärt vid en del av dess fredsbevarande insatser, bl.a. i Angola 1993 och Rwanda 1994. I bägge dessa fall hade fredsuppgörelser åstadkommits, men dessa hade inte följts upp. Därför borde det skapas en ”Fredsbyggande Kommission” med uppgift att hjälpa länder med den svåra övergången från krig till varaktig fred.

### **GLOBAL FATTIGDOM**

Att utrota den **globala fattigdomen** var ett av de många millenniemålen. Framstegen i detta avseende har varit stora i delar av Sydostasien, men små i

övriga delar av världen. Annan påminner [32] om de löften som getts av medlemsländer vid två stora konferenser 2002. **U-länderna** har det primära ansvaret för sin egen utveckling (att stärka landets styrelse; motverka korruption; underlätta investeringar för att utnyttja landets resurser). **I-länderna** å sin sida har åtagit sig att ge utvecklingshjälp, rättvisare handelsavtal, och ökad skuldavskrivning till sådana U-länder som kan presentera utvecklingsstrategier som är klara, trovärdiga och korrekt kostnadsbedömda. Allt detta är löften som har getts men som inte har uppfyllts.

Annan framhåller också [38] att ideella föreningar (”civil society”, NGO-er) har en viktig roll att spela när det gäller att uppfylla målet att utrota den globala fattigdomen.

### **MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER**

I FN: s **kommission för mänskliga rättigheter**, som f.n. träffas bara en gång om året, ingår representanter för sådana länder som Zimbabwe och Sudan som bl.a. utmärker sig för att inte stödja dessa rättigheter. Det finns länder som [182] ”*deltar i kommissionen inte för att stödja mänskliga rättigheter utan för att skydda sig själva eller för att kritisera andra [stater]*”. Därför vill Annan skapa en helt ny mindre kommission, som arbetar året om, som skall väljas direkt av Generalförsamlingen, och där medlemmarna åtar sig att stå fast vid [183] ”*den högsta standard av mänskliga rättigheter*”. Det engagemang som hundratals ideella föreningar, NGO-er visat (t.ex. genom parallellrapporter) ser Annan som något positivt i det nuvarande systemet, och något som man därför kan hoppas blir bestående även i fortsättningen.

**Många av förslagen i ”In Larger Freedom” är värdefulla om än inte radikala. Under hösten kommer rapporten i sin helhet att behandlas av Generalförsamlingen. USA: s nuvarande administration demonstrerar tyvärr redan nu en ovilja att samarbeta.**

■

Anm: tal inom hakparentes [ ] hänvisar till Annans rapport.

Mer på webben:

[www.un.org/largerfreedom/contents.htm](http://www.un.org/largerfreedom/contents.htm)

## Fyra val, mer eller mindre fria

av Jan Bellander

**En av många viktiga funktioner i ett demokratiskt styrelsesätt är fria val. Men även diktaturstater anordnar numera val, för att skaffa sig en större legitimitet. Under de senaste månaderna har det varit val i många länder. Vi tittar på fyra av dem, mer eller mindre demokratiska.**

### Irak, 30 januari 2005

Inför valet i Irak: skrev *Mohammad Reza Ashouri*, en framstående samhällsvetare från Iran: ”*Vore det inte ett bättre alternativ för dessa folk med olika religiösa och etniska bakgrunder - shiiter, sunniter och kurder - som på grund av utländska intressen i det förflutna tvingats ihop i ett enda land om man i stället bildade starka lokala regeringar inom en federalistisk struktur och i ett civilt samhälle?*”

En förnuftig kommentar, som mycket väl kunde tillämpas på många andra länder där gränserna i det förflutna godtyckligt dragits upp av tidigare kolonialmakter. Emellertid var inte planerna för Iraks demokratisering uppdragna på det sättet, och söndagen 30 januari genomfördes för första gången fria parlamentsval för hela Irak. Ett *regionalt* parlament för den kurdiska delen av Irak har nämligen funnits sedan 1992.

Det officiella valresultatet, publicerat 2005-02-13, innebar att shiamuslimerna fick 48 % av rösterna, den kurdiska partialiansen 25 % och premiärminister Allawis sekulära lista 14 %. Inget parti eller allians hade fått egen majoritet.

Valdeltagandet var totalt 58 %, men sunniaraberna, som utgör 1/5 av befolkningen (och som under Saddam Husseins tid hade en dominerande ställning) röstade i mycket liten omfattning.

Det nya irakiska parlamentet valde den 6 april den kurdiske f.d. gerillaledaren Jalal Talabani. Nio veckor hade det då tagit för det folkvalda parlamentet att enas om vilka som skulle besätta de viktigaste posterna i statsledningen. Kurden Talabani fick vid sin sida den shiitiska islamisten Adil Abd al-Mahdi och den avgående sunnitiske provisoriske presidenten Ghazi al-Yawir som vicepresidenter. Jalal Talabani utsåg den 7 april

shiamuslimen Ibrahim al-Jafari till premiärminister, med uppgift att bilda regering.

Det har inte varit lätt för shiiter och kurder, som dominerar stort i det nya parlamentet, att prata sig samman om hur landet ska styras. De har också haft en press på sig att inte utestänga den sunnitiska minoriteten, som i stor utsträckning bojkottat valen och som därför bara fick 17 representanter (av 275) invalda i parlamentet. Och det kommer av samma skäl inte att bli lätt att skapa en regering. Man kan bara önska lycka till i den kommande svåra processen, på väg mot demokrati

### Ukraina, oktober – december 2004

Inför presidentvalet i Ukraina 2004 fanns två ”stora” kandidater. Den ena var sittande premiärministern Viktor Janukovyjtj. Han betraktades som den ryska presidenten Vladimir Putins handgångne man och anklagades för en utbredd korruption inom statsförvaltningen. Den andra var oppositionsledaren Viktor Jusjtjenko som varit chef för Ukrainas centralbank och som var premiärminister 1999-2001.

Valet skedde i omgångar, den första den 31 oktober. Dom två kandidater som fått flest röster, Viktor Janukovyjtj och utmanaren Viktor Jusjtjenko, gick vidare till en ny omgång 21 november. I den omgången blev det uppenbart att valfusk förekommit till Janukovyjtjs fördel, och folkliga demonstrationer på Kievs gator krävde en ny valomgång. Ukrainas högsta domstol fastställde 3 december att valfusk förekommit och att valet måste göras om. Den 26 december skedde så det slutliga valet och oppositionsledaren Jusjtjenko segrade.

Den internationella säkerhetsorganisationen OSSE (där även Ryssland är medlem) sände valobservatö-

rer till Ukraina-valet. OSSE bidrog till att valfusket avslöjades och eftersom resultatet av valet alltså inte blev vad Putin önskat drog Ryssland in sina bidrag till OSSE. Ett normalt stormaktsbeteende kanske – USA innehöll ju under många år sin medlemsavgift till FN när den organisationen inte agerade enligt USA: s önskemål.

Valet i Ukraina blev helt klart en seger för demokratin – folkmajoriteten fick bestämma.

### **Saudiarabien, 10 februari 2005**

Släkten al-Saud styr Saudiarabien sedan många år, landet som blev en världspolitisk maktfaktor på grund av sina oljetillgångar. Här ligger Mecka och Medina, där islam har sitt centrum.

Saudiarabien leds av en enda familj: al-Saud, som de senaste hundra åren mer eller mindre skickligt lyckats hålla ihop ett land av olika viljor och stammar.

Saudiarabien är ingen demokrati. Kungen, som också är statsminister, styr enväldigt och inga politiska partier är tillåtna. Vid valen väljs kommunala styresmän. Något parlament finns inte. Det finns ett Råd, som emellertid bara har en rådgivande funktion. Dessutom tillsätts hälften av Rådets medlemmar av myndigheterna.

Rösträtten i Saudiarabien tillkommer endast män. Det verkar förstås gammalmodigt för oss svenskar, men vi har inte så stor anledning att förhäva oss. Kvinnlig rösträtt infördes i Sverige först 1921, och kvinnors likställdhet här åttiofyra år senare är inte längre kommen än att feminism är ett hett politiskt begrepp.

### **Zimbabwe, 31 mars 2005**

President Robert Mugabes parti Zanu-PF har styrt landet ända sen självständigheten från Storbritannien 1980. Mugabes parti styrde i många år utan verklig opposition. Först i valet 2000 utmanades Zanu-PF på riktigt av det nya partiet MDC.

31 mars gick zimbabwierna på nytt till valurnorna. Många EU-företrädare var djupt missnöjda med hur valet skötts och kallade valet för ett bluffval. Även det förra valet, 2002, präglades av våld och fusk.

Zimbabwe vägrade att låta EU bevaka presidentvalet 2002, och bjöd inte heller in till dagens parlamentsval. Det enda europeiska land som fått lov att skicka valövervakare till Zimbabwe denna gång är Ryssland.

Regeringstjänstemän sade öppet till människor att om de om de röstar på MDC så kommer det att avslöjas genom de nya, genomskinliga valurnorna. Det fanns bara 300 valövervakare för att täcka 8000 vallokaler, och övervakarna hade fått tillstånd eftersom de inte förväntas vara kritiska. Landets oberoende medier är stängda och mathjälp används fortfarande som politiskt vapen, sägs det.

Zimbabwes grannländer godkände dock efter några dagar det parlamentsval som gav president Robert Mugabes regeringsparti Zanu-PF en storseger. Observatörgruppen, som företräder elva länder i samarbetsorganisationen SADC med Sydafrika i spetsen, drog slutsatsen att parlamentsvalet "återspeglade folkets vilja", trots trassel med röstlängder och en partisk medierapportering i regeringspartiets favör.

Av de 120 platser i Zimbabwes parlament som stod på spel i valet den 31 mars vanns 78 av president Robert Mugabes parti Zanu-PF. MDC fick 41 platser. Enligt MDC själva vann man i verkligheten så många som 94 platser.

Förutom de 78 platser Zanu-PF fick genom valet har Mugabe också rätten enligt konstitutionen att personligen fördela 30 platser. Det innebär att detta parti fick 108 av de sammanlagt 150 platserna i parlamentet.

Den pro-demokratiska gruppen Sokwanele menar att valresultatet bevisar att Zanu-PF aldrig kommer att besegras i ett val så länge Mugabe själv har makten över valprocessen. ■

## Aktuellt om ICC

av Jan Bellander

**Organisationen kring den internationella brottmålsdomstolen ICC och dess praktiska arbete går framåt, fast långsamt. För den intresserade finns många sätt att få reda på mer.**

Den 15 mars 2005 ratificerade Kenya som land nr 98 Rom-fördraget. Det innebär f.ö. att nu mer än hälften av FN: s 191 medlemsländer har ratificerat fördraget.

Vidare har nu 22 länder (dock inte Sverige) ratificerat tilläggsfördraget om "Privilegier och Immunitet".

Hittills har inget mål tagits upp vid ICC, men ett antal fall är under utredning. Så har från ICC: s medlemsländer (dvs. de länder som ratificerat Romfördraget) hänförs tre fall. De är

- Centralafrikanska Republiken
- Demokratiska Republiken Kongo
- Republiken Uganda

Vidare har FN: s Säkerhetsråd hänfört ett fall till utredning, nämligen:

- Darfur, Sudan

ICCs "officiella" webb [www.icc-cpi.int](http://www.icc-cpi.int) presenterar både klart, detaljerat och aktuellt om domstolen och dess arbetssätt. Engelska och franska är språken.

Det finns också åtskilliga andra ställen där man kan få information om ICC. Både svenska och internationella organisationer

### Svenska organisationer:

På **Sveriges Världsfederalisters (SVF)** webb [hem.passagen.se/svf](http://hem.passagen.se/svf) (OBS! ny adress) finns en länk till ICC med bl.a. en historik över idén och dess realiserande 1945 – 2005.

**MR-fondens** webb [www.humanrights.se](http://www.humanrights.se) tar upp ICC i många sammanhang. På hemsidan finns en sökfunktion; skriv ICC och klicka på Sök!

**Svenska FN-förbundet** (SFN) startade 2003 ett svenskt nätverk för ICC, under ledning av *Mark Klamberg*, som också gav ut ett aktuellt Nyhetsblad om ICC. Tyvärr slutade Mark på SFN under 2004 och några planer att återuppliva nätverket finns inte f.n.

SFN: s webb [www.sfn.se](http://www.sfn.se) har en kort presentation av ICC. Klicka först på "OM FÖRBUNDET", sedan på "Vår verksamhet". Under rubriken "Fred, säkerhet och nedrustning" finns en länk till "Internationella brottmålsdomstolen".

**Svenska Freds** (SFSF) har varit mycket aktiva när det gäller ICC med bl.a. konferenser och texter i tidskriften Pax. Föreningen planerar nu för hösten 2005 en rad seminarier och en studieresa till ICC i Haag. Man söker för detta en projektledare – är du intresserad så kontakta SFSF på telefon (08)702 18 30 eller skicka en e-post till [jens.petersson@svenskafreds.se](mailto:jens.petersson@svenskafreds.se).

Svenska Freds har också på sin webb en hel del intressant material om ICC. Börja t.ex. på [www.svenskafreds.se/konflikthantering](http://www.svenskafreds.se/konflikthantering). Under huvudrubriken "Fredlig konfliktlösning" finns en länk till "Internationella brottmålsdomstolen" med ett omfattande textmaterial.

### Internationella organisationer:

**CICC**, Coalition for ICC, [www.iccnw.org](http://www.iccnw.org) presenterar dagsläget för hur det internationella stödet för ICC utvecklas – ratifikationer, arbetet för att få fler stater att ratificera, osv. Språken är engelska, franska, spanska och portugisiska.

**Europarådet** har lagt ut på sin webb [www.legal.coe.int/criminal/icc](http://www.legal.coe.int/criminal/icc) en hel del information om ICC. Av speciellt intresse är att Romfördragets hela text finns på [svenska](#). Klicka på "Statute translations" och välj den sista raden, Swedish/suèdois. ■

## Vilka döda är tillräckligt intressanta?

av Jan Bellander

**Varje dag dör hundratusentals människor jorden runt, av många olika anledningar. Men bara några få av dessa uppmärksammas i media.**

Jordens befolkning är idag drygt 6 miljarder, dvs. sex tusen miljoner. Bortåt tusen gånger så många som hela Sveriges befolkning.

Hur många av dessa människor dör varje dag – och hur många föds? Vi kan göra en grov uppskattning. Medellivslängden kan vi uppskatta till 60 år (från 40 år i en del av U-länderna till bortåt 80 år i många av I-länderna). Det betyder att omkring 1/60 av jordens befolkning - **100 miljoner människor - dör varje år**. Och ungefär lika många föds. Det är fortfarande svårgräpbara stora tal. Kanske lättare om vi säger att runt jorden dör det bortåt **300 000 människor per dygn**, eller över 10 000 i timmen,

Av alla myriader händelser som inträffar runt jorden överallt hela tiden så meddelas bara en liten del allmänheten genom media. När man slår upp tidningen eller ser på ett nyhetsprogram i TV inser man snart att bara en mycket liten del dagens 300 000 döda uppmärksammas. Bara en del av dom döda har ett nyhetsvärde. Vilka?

I första hand är det nog en geografisk fråga. För en hel del år sedan störtade ett trafikplan och ett femtiotal människor omkom, därav en svensk. I rubrikerna stod det: ”Svensk dödad i flygkrasch.” Jag läste det och tänkte ”är inte alla människor lika viktiga?”. Så såg jag namnet på den omkomne svensken. Jag kände honom. Jag hade mist en vän. Och det är förstås så att det är mycket troligare att man berörs personligt av att en svensk omkommer än att samma sak händer någon från ett annat land.

Men på dom som dör måste man också ställa andra krav. Det krävs en viss dramatik. Att avlida i sin säng hemma eller på ett sjukhus som de flesta av dom ca 300 svenskar som dör per dygn gör – det skapar inga rubriker. En trafikolycka, ja, om den är bildmässig och gärna med många inblandade. Omkomna i en naturkatastrof som översvämning eller en namngiven orkan kan bli intressanta till och med om de finns långt från det egna landet. Och likaså

offer för *krig*, särskilt om stormakterna har ett intresse i konflikten och flygförbindelserna till händelsernas centrum är hyfsade. Och människor som dör av *svält*, under förutsättning att det är många och svälten pågått länge. Och naturligtvis offer för *mord* (här i Sverige, där det är en ganska sällsynt dödsorsak) eller *terroråd* var dom än sker.

Som exempel en liten notis i DN 15 mars 2005:

*SUDAN. Konflikten i Darfurregionen i västra Sudan har krävt omkring 180 000 människoliv under de senaste 18 månaderna, sade Jan Egeland, FN: s chef för katastrofbistånd, i en intervju med nyhetsbyrån AFP på måndagen.*

*FN har tidigare uppskattat antalet döda till följd av konflikten i Darfur till 70 000 människor, men Jan Egeland sade förra veckan att siffran inte längre stämmer. Nu uppskattar han att konflikten har krävt 10 000 människors liv varje månad sedan situationen blev akut, dvs. mot slutet av 2003.*

I vår tid har **massmedia** en stor inverkan på vår världsbild. Inte bara på det sätt händelser beskrivs utan också det urval av händelser som överhuvud tas upp. Samtidigt karakteriseras vår tid av mångfalden av olika media. Av olika länders tidningar, radio, TV, och på Internet som kan ses som ett nytt ’anarkistiskt’ medium. Trots den ägarkoncentration av media som är en realitet, och som utgör en risk för demokratin, ger dock mångfalden en möjlighet att korrigera eventuellt felaktiga presentationer. En kontroversiell presentation, sann eller falsk, har liten chans att förbli oemotsagd.

Men det är inte lätt att få en korrekt bild av ens dom viktigaste skeendena. Man får lov att jämföra olika media. På Internet hittar man ofta en ”e-version” av många både svenska och utländska tidningar liksom av nyheter från radio/TV-företag som BBC eller PBS. En inkörsport kan vara <http://news.google.com>.



Avs.:  
Sveriges Världsfederalister  
c/o Bellander, Kärrgränd 36  
162 46 VÄLLINGBY

B

SVERIGE  
PORTO BETALT  
PORT PAYÉ

FÖRENINGSBREV

## VÄRLDEN OCH VI nr 1 2005

### Ny webadress för SVF

Vår gamla webadress [www.fn-kampanj.org/svf](http://www.fn-kampanj.org/svf) har ändrats .

Vår nya adress är [hem.passagen.se/svf](http://hem.passagen.se/svf) .

Om man använder den gamla adressen kopplas man visserligen automatiskt om till den nya. Men det fungerar bara fram till slutet av maj 2005, sedan gäller det att man använder den nya adressen, alltså [hem.passagen.se/svf](http://hem.passagen.se/svf) .

Glöm alltså inte att lägga in den nya adressen [hem.passagen.se/svf](http://hem.passagen.se/svf) i dina Favoriter!

**Världen och Vi (VoV)** är en kulturtidskrift som vill diskutera

- ◆ förutsättningarna för en global demokratisk rättsordning
- ◆ reformering och stärkande av Förenta Nationerna
- ◆ federalism på lokal, regional och global nivå

Världen och Vi utkommer med fyra nummer per år.  
Web-adress: [hem.passagen.se/svf/vov.htm](http://hem.passagen.se/svf/vov.htm)

*Ansvarig utgivare:*  
Bengt Lindqvist

*Redaktionskommitté:*  
= Jan Bellander -- tel / fax (08) 795-6004,  
Kärrgränd 36, 162 46 Vällingby  
e-post: [jan.bellander@telia.com](mailto:jan.bellander@telia.com)  
= Karl af Geijerstam  
e-post: [karlafg@yahoo.com](mailto:karlafg@yahoo.com)

VoV skickas till alla medlemmar i Sveriges Världsfederalister (SVF), se rutan till höger. Man kan också prenumerera: helår 100:- kr, (lösnummer 25:- kr)

Utgiven av Sveriges Världsfederalister (SVF)  
c/o Karl af Geijerstam, Trädgårdsvägen 18  
468 32 VARGÖN

postgiro 5 55 50-8

**Föreningen Sveriges Världsfederalister (SVF)** är den svenska organisationen i World Federalist Movement (WFM).

WFM är en internationell rörelse som sedan 1947 har verkat för reformering och demokratisering av Förenta Nationerna, och för en starkare global rättsordning. WFM, som har konsultativ status i ECOSOC (FN:s ekonomiska och sociala råd), verkar inom olika globala samhällsfrågor, så som folkrätt, nedrustning, miljö, mänskliga rättigheter och utveckling.

SVF vill också väcka diskussion om federalism och om dess betydelse för fred och utveckling – lokalt, regionalt, och på lång sikt i en federation av alla världens stater, en **demokratisk världsfederation**.

SVF är medlem i Svenska FN-förbundet.

SVF söker med olika projekt bidra till debatten om lösningar på världsomspännande problem samt FN:s reformering. Vi vänder oss till alla er som har intresse för globala frågor.

Web-adress: [hem.passagen.se/svf/](http://hem.passagen.se/svf/)

**Medlemsavgift/ år:**

helbetalande: 200:- kr

nya medlemmar (första året), samt medlemmar under 26 år: 100:- kr

postgiro 5 55 50-8